

פרשת אמור

העלוך לברכת והעלחת
ר' יוסף פרץ בן שרה
ולרפואת שרה בת מילה

כל הזכויות שמורות

אהל פינחס

אבות ובנים

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

תורה כשיש שום!

לימוד זכות מסגורן של ישראל

"יום הכפורים הוא מקרא קודש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם"

בגמרא מסכת יומא אמרו חז"ל: "כל האוכל בתשיעי נחשב לו הדבר כאילו התענה תשיעי ועשירי!"

סופר על הצדיק ר' לוי יצחק מברדיצ'ב:

שפעם אחת בליל כל נדרי הגיע הצדיק מברדיצ'ב לבית הכנסת והנה במקום לשבת במקומו החל לחפש מתחת לספסלי בית הכנסת כאדם שאבד לו דבר מה. לבסוף ניגש הרבי אל לעמוד התפילה נשא עינו למרום ואמר: "ריבוננו של עולם הבט משמים וראה מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ! מה היה קורה אילו היית מצווה לאומות העולם לאכול ולשתות? כמה שיכורים היו מתגוללים ברחובות ומתחת לכל שולחן וספסל!?"

לעומתם בני ישראל עם קדושך! צוית להם לאכול בתשיעי, ועתה עומדים הם כמלאכי מעלה עטופה בטלית באימה וביראה מפני היום הקדוש והנורא.

אין אחד מהם תחת הספסל או תחת השולחן..."

אנא כפר לעמך ישראל!

לע"נ חיים אורי בן דליה ז"ל

הלומד תורה ועושה גמילות חסדים, זוכה לאריכות ימים (במסכת ראש השנה).

ע"ר בא לעיירה ונכנס לביתו של מלמד.

ראה את דלותו של המלמד, הוציא ארנק מכיסו, ואמר לו: אם תדע להחזיר תשובה לשאלה, לך תהיה מחצית הממון שבארנק. הסכים המלמד. שאלו העשיר: "מה היה שם אמו של אברהם אבינו?" המלמד השיב מיד: "אמתלאי בת כרנבר" פתח העשיר את הארנק, הניח חמישים רובל על השולחן. כשעמד לצאת, אמר לו המלמד: אף אני אשאל אותך שאלה; אם תדע, לך יהיו החמישים שנתת לי, ואם לאו – לי יהיו גם החמישים שבארנק. הסכים העשיר,

שאל לו המלמד: שמא אתה יודע, מה היה שם אמי שלי?..

משל ונמשל

"ולא תחללו את שם קדשי". בספר 'שיח יצחק' נכתב: שכלל קלון השכינה הוא המדבר בבית הכנסת דברי חולין!

"מה כל כך חמור לדבר בבית הכנסת?" ולמה זה חילול ה'?

מלך חשוב ומכובד ביקש לעשות לו עטרת מלוכה. שלח זהב רב, אבנים טובות ומרגליות אל הצורך ואמר לו: "כתר זה אענוד לראשי בשבתי על כס המלוכה לעיני בני עמי, בשל כך ברצוני לחזות בעבודתך בעת עיצובו וליהנות ממעשה ידך. בא ועלה לארמון המלוכה ושב למרגלותי". איזה כבוד ויקר! נטל הצורך את צרורו ועלה לארמון. המשמרות היניחוהו לעבור, משרתים ליווהו אל הטרקלין והמלך האיר לו פנים. ישב הצורך לרגלי המלך פתח את צרורו והוציא מתוכו את מכנסיו המטולאים. השחיל חוט ומחט וישב לתקן בהן חורים... אוי לאותה בושה ואוי לאותה כלימה – אוי להעזה מה נורא יהיה חרון האף!...

אדם שבא לארמונו של מלך – בית הכנסת ומדבר בו דברי חולין בשעה שהוזמן לעשות מלאכתו – לשבח לרומם ולגדל את שם ה' יתברך, האין הוא דומה לאותו צורך!?!...

האר"י הקדוש היה נזהר מלדרוש בבית הכנסת שמא יימשכו הקהל לדברי חולין...

מידת חסד - סיימת לקרוא העבר לחבר

החומר מלוקט מספרי ראשונים ואחרונים

אלה הפרשה

המצווה של "ולא יחללו את שם קדש",
באה לאחר "שור או קֶשֶׁב או עֵז כִּי יוֹלֵד". מה הסמיכות
של שור או קֶשֶׁב או עֵז כִּי יוֹלֵד, לפרשת המועדות?

הספורנו: כשם שמצאת, שבן-אדם מקדש את הבהמה...
בשעה שהוא אומר: 'הבהמה הזאת תהיה קודש... אני
מקדיש אותה לקרבן' - בדיבור שלו, הוא הופך את הבהמה
לקודש. כך גם במועדים "אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם" -
ברגע שבית הדין אומר - "עכשיו ראש חודש... עכשיו
חג..." האמירה שלהם קובעת והופכת יום חול לקודש.
לכן הם מוצמדים ביחד - כיוון שהקדושה של הפה,
שמקדיש את הבהמה להיות קדושה... היא הקדושה
שקובעת בבית הדין, מתי יהיה היום טוב.

אמר ר' לוי: מיראה שנתירא אהרון
מלפני הקב"ה זכה וניתנה לו פרשה,
שאינה זזה ממנו ולא מבניו ולא מבני בניו עד סוף
כל הדורות ואיזו זו?

זו פרשת המת". דהיינו בזכות שיפלותו אל מול
הבורא = יראת הרוממות שבו זכה שהוא זרעו לא
יטמאו בטומאת מת לעולם.

ברכה על סוס!?

"ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר"
הצדיק רבי מרדכי מנשיז היה כל ימיו עני ואביון אולם
במשך כל ימות השנה היה חוסך לחם מפיו ואוסף פרוטה
לפרוטה וכאשר הגיע ערב חג הסוכות היה רוכש בכסף
שחסך אתרוג מהודר. שנה אחת עלה בידי לחסוך סכום
גדול יותר ומשום כך פנה בערב החג בשמחה רבה לעבר
השוק לקנות אתרוג מהודר. לפתע ראה רבי מרדכי יהודי
וממרר בבכי. "מדוע אתה בוכה"? שאלו. השיב האיש -
"עגלון אני והנה הבוקר לפתע נפל סוסי ומת ואני נותרתי
ללא סוס וללא פרנסה..." הוציא רבי מרדכי את צרור
מעותיו מכיסו נתנם ליהודי ואמר: "הא לך יהודי יקר לך
וקנה לך סוס חדש" ... חזר רבי מרדכי לביתו שמח ומאושר
שאלו אותו: "היכן האתרוג"? "השנה איני קונה אתרוג!"
השיב רבי מרדכי. "אינך קונה"??- הוסיפו ושאלו - "וכי
על מה תברך?" "בשנה זו" - השיב רבי מרדכי -
"יברכו כל בני ישראל על אתרוג
ואילו אני - יברך על סוס"...

כותב הזוהר הקדוש בפרשת אחרי-מות - כל המוריד דמעות
ביום הכיפורים, על נדב ואביהוא, מובטח לו שלא ימותו בניו
בחייו. מכאז למדים את גדולתם.

מעשה שהיה

"איש אמו ואביו תיראו"...

חז"ל: איזהו מורא? "לא יושב במקומו, ולא מדבר במקומו, ולא סותר את דבריו".

עשה שהיה עם ה"בבא סאלי": יום אחד התייצבו אמה וילד אצל ה"בבא סאלי".
נראה היה שהילד הובא בעל כורחו. ההתנהגות שלו כלפי אימו הייתה מלאה בזלזול ובגסות,
וברור היה ש"נחת" האם לא רווה מהבן הזה. בצר לה, נכנסה האם אל ה'בבא סאלי' וביקשה ממנו
ברכה שבנה ישתנה ויתנהג אליה בכבוד. ה'בבא סאלי' פנה לנער ואמר בהתרגשות: "דע לך,
כי אם הייתה לי אמה הייתי נושא אותה על כפיי, ורוקד מרוב שמחה". הנער שחזה בפניו הקדושות של הצדיק בזמן
שאמר זאת, הזדעזע וביקש מאימו מחילה על כל מה שעשה והבטיח לשנות התנהגות.

כעס זאת ה'בבא סאלי' התרגש והחל לספר: "אבינו הזקן היה חולה מאוד, אחי דוד הי"ד ואני היינו מטפלים בו
יומם ולילה. אבי סבל מאוד ומידי פעם היה נאנח מעוצמת הכאבים. פעם אחת שאלו אחי למה הוא נאנח. אבא
כששמע זאת הגיב בחומרה ואמר: "יהלום בוהק היה לי וכעת התעמעעם זוהר", בכך למעשה התכוון לומר כי הילד היקר
דוד, במילים אלו - ירד מגדולתו, משום שהיה בדברים הללו משום זלזול בכבוד האב שנשמע שהוא חושב שאבא נאנח
סתם ללא סיבה". ה'בבא סאלי' המשיך וסיפר: "אחי כל כך הזדעזע, רץ לבית הכנסת והסתגר שם שנה שלמה, תוך
שהוא לומד לבדו כמנוחה, ומרבה בתפילות לה' יתברך שאביו ימחל לו. רק לאחר כשנה שמע שאבינו מחל לו, בא אל
אבי בזחילה מהדלת, נישק את ידיו וביקש מחילה". סיים הבבא סאלי, חייך אל הנער, והוסיף: "ראה עד כמה הייתה
יראתנו גדולה מאבא ואמא, תשתדל מכאן ולהבא לנהוג כבוד באמך ומעתה תראה רק טוב כל ימך".

זהו מורא מאבא ואמא כך התנהגו אבותינו רק לפני דור אחד...

מי שמעוניין לראות טוב כל ימיו זה הזמן לקבל על עצמנו כיבוד ומורא מהורינו...

חדש

עש"ק מנחה עם הפלג

חדש

יום השבת

תהלים לילדים

בשעה 13:00

אבות ובנים

בשעה 17:00

אבות ובנים ערב שבת - שעה לפני פלג המנחה

תפילת מנחה 20 דקות לפני פלג המנחה וערבית

ברוכים הבאים בשם ה'